

talte om en jysk Lokalbane, men der var endnu kun samlet faa Medlemmer. Det var Finanslovsdebattens attende Møde, og Høsten var forlængst aftærsket. Tilhørerbænkene oppe paa Galleriet var dog alle tæt besatte. Uroen indenfor Regeringspartiet, den journalistiske Guerillakrig, der stadig førtes i Partiets Blade som en Efterdønning fra Sommerens store Valgkampagne, vakte Forventning hos Folk om sensationelle Debater. Enslev havde ved Valget ladet sig genvælge til Rigsdagen, og man strømmede dertil som til en Forlystelse i Haab om at komme til at overvære en dramatisk Scene. Hidtil var man dog bleven skuffet. Enslev havde endnu slet ikke vist sig i Tinget. Det forlød i Aviserne, at han igen var lidende. Et Par Gange var Byen endogsaa bleven alarmeret af falske Rygter om hans Død.

De sidste Dage havde Tilstrømningen været særlig stor paa Grund af et forestaaende Taburetskifte. Kultusministeren, en forhenværende Provinssagfører, der var en overgemt Levning fra Enslevs Tid, havde maattet trække sig tilbage, officielt af Helbredshensyn, i Virkeligheden tvungen bort af Ministersjefen og den offentlige Mening paa Grund af en Række skamløse Embedsbesættelser. Det var Spørgsmaalet om hans Efterfølger, der paany fyldte Sindene med al Valgdagenes Spænding. Det skulde nu vise sig, om Tyrstrup vilde indskrænke sig til at rense Ad-